

Forfatter: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1809-06-06)

Citation: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860: "Breve fra Peter Andreas Heiberg", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 116. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-idm140619130984976.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

117 Dette Brevs Overskrift vil sige dig Aarsagen hvorfors. jeg ikke kan opfylde dit Ønske i henseende til Longinus Var jeg i Paris skulde jeg sørge for at dit Ønske blev opfyldt. Jeg har eengang før selv paataget mig et lignende Arbejde, for en Ven i Tydskland, og udført samme til hans Fornøjelse. Ved en Landsmand vilde jeg intet kunne udrette. De fleeste som komme til Paris undvige mig paa det omhyggeligste, og naar det hænder sig at een eller anden bringer mig et Adresse Brev, saa viser jeg ham altid den største Villighed til at være ham til Tjeneste og Fornøjelse; men desuagtet ender han altid med at undvige mig. Jeg veed vel at Øhlenschlaeger, Koes og Brøndsted ere i Paris. De to sidste har jeg truffet i et Selskab ¹⁾, hvor de loede, som de ikke kjendte mig; den sidste ²⁾ har jeg truffet engang i det Huus hvor jeg logerer; men det var neppe for min Skyld at han var kommet der; thi han gik ind paa Vandhuset, da jeg gik ud derfra; han begyndte vel at tale til mig, men jeg afbrød Samtalen da Stedet ikke forekom mig passende til at gjøre Visiter. Samme kolde Ligegyldighed vises mig næsten af alle mine Landsmænd, og jeg har lært at finde mig deri, og det gaaer ret godt. Maaskee fordre de at jeg skal besøge dem først; men denne Fordring kan jeg ikke antage; maaskee ogsaa vove de ikke at omgaaes mig, af Frygt for at det skal blive bekjendt, og denne Frygt kan jeg ikke laste; den er saa naturlig, at jeg troer du selv, om du kom til Paris, vilde maaskee tage nogle Forholdsregler for at forhindre at vores Omgang ikke skulde rygtes alt for meget. Indholden af dit mere end 7 Aar gamle Brev har givets. 118 mig Anledning til at formode et lignende Forhold; og der er det netop, og ingen andensteds, at Ræven stikker, for at bruge dit eget Udtryk. ¹⁾